

Bilag 2**Udenrigsministeriets udtalelse af 22. maj 1995 indhentet af Indenrigsministeriet i anledning af udvalgets spørgsmål 33**

Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K

Den 22. maj 1995

Indenrigsministeriet
Udlændingeafdelingen

I skrivelse af 3. maj 1995 (j. nr. 1994-3701-829) har Indenrigsministeriet anmodet Udenrigsministeriet om en udtalelse om, hvorvidt anvendelse af frihedsberøvelse over for asylansøgere under asylsagens behandling i den særlige hasteprocedure vil være forenelig med Danmarks internationale forpligtelser.

Baggrunden er, at der ved ændring af udlændingeloven (lovforslag nr. L 194) ønskes skabt hjemmel til, at en udlænding, hvis ansøgning om opholdstilladelse forventes eller er udtaget til behandling efter åbenbart grundløs-procedure efter lovens § 53 a, stk. 3, kan frihedsberøves, såfremt det er påkrævet for at fastholde udlændingens tilstedeværelse under asylsagsbehandlingen.

I den anledning skal Udenrigsministeriet, Den Juridiske Tjeneste, udtale følgende:

1. En gennemgang af lovforslaget sammenholdt med den europæiske menneskerettighedskonvention og andre internationale instrumenter på menneskerettighedsområdet, som er tiltrådt af Danmark, giver grundlag for den *konklusion*, at iværksættelse af frihedsberøvelse efter de påtænkte retningslinjer efter Udenrigsministeriets opfattelse vil være forenelig med Danmarks internationale forpligtelser.

Hvad særligt angår Danmarks forpligtelser i henhold til den europæiske menneskerettighedskonvention, henledes opmærksomheden på, at nærværende udtalelse har karakter af en juridisk-faglig prognose. Dette er en følge af, at det i sidste instans tilkommer kontrolorganerne i Strasbourg – og ikke deltagerstaterne – gennem fortolkning at fastlægge det præcise indhold af konventionens bestemmelser.

2. I en udtalelse af 18. ds. har Justitsministe-

riet givet en omfattende redegørelse for retstilstanden og Strasbourgklageorganernes praksis med hensyn til de forpligtelser, der følger af *den europæiske menneskerettighedskonvention*. Udenrigsministeriet kan i det hele tiltræde de synspunkter, som er anført i Justitsministeriets udtalelse.

Som understreget af Justitsministeriet er det karakteristisk for systemet under den europæiske menneskerettighedskonvention, at det ikke så meget er de nationale reglers udformning på et bestemt retsområde som reglernes anvendelse, der i det konkrete tilfælde kan være i strid med rettighederne i henhold til konventionen. Genstanden for klageorganernes virksomhed vil således ikke være en abstrakt efterprøvelse af national lovgivnings forenelighed med konventionens bestemmelser, men en undersøgelse af, hvorvidt anvendelsen af en lovbestemmelse i et konkret foreliggende tilfælde er konventionsmæssig.

Heraf følger, at en abstrakt udtalelse om, hvorvidt den foreslåede adgang til frihedsberøvelse vil være forenelig med Danmarks forpligtelser i henhold til konventionen, vil være behæftet med den usikkerhed, der nødvendigvis vil være forbundet med at forudsige, hvorledes kontrolorganerne vil forholde sig i en konkret klagesag.

Ved en eventuel konkret klage over overtrædelse af konventionens artikel 5, stk. 1, litra f, vil der på basis af kontrolorganernes praksis bl.a. blive lagt vægt på, at de nationale myndigheder ved frihedsberøvelsen handler på grundlag af lovgivning, at myndighederne ikke optræder vilkårligt, og at sagen gennemføres med fornøden hurtighed. Endvidere må den tilbageholdte ikke underkastes flere restriktioner end absolut nødvendigt.